

Sygn. akt II Ca 226/14

POSTANOWIENIE

K. dnia 4 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt
Sędziowie:	SSO Marian Raszewski SSO Janusz Roszewski (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sąd. Jolanta Bąk

po rozpoznaniu w dniu 04 2014r. w K.

na rozprawie

sprawy z wniosku Prokuratora Rejonowego w Kaliszu

o zastosowanie leczenia wobec R. S.

na skutek apelacji uczestnika postępowania R. S.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 27 stycznia 2014r. sygn. akt III RNs 493/13

p o s t a n a w i a:

oddalić apelację.

Sygn. akt II Ca 226/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 stycznia 2014 r Sąd Rejonowy w Kaliszu na wniosek Prokuratora Rejonowego w Kaliszu zobowiązał uczestnika postępowania R. S. syna A. i W. urodzonego w dniu (...), zamieszkałego K., ul. (...) do poddania się leczeniu odwykowemu w warunkach stacjonarnego zakładu leczenia odwykowego; ustanowił nad R. S. na czas trwania jego leczenia odwykowego nadzór kuratora sądowego, którego zobowiązuje do składania sprawozdań z wykonywanego nadzoru w terminach co dwa miesiące i nie obciążył uczestnika postępowania kosztami postępowania w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił w sprawie, że R. S. ma 67 lat. Zamieszkuje w K. wraz żoną E. S. a także córką. Od kilku lat jest na emeryturze. Uzyskuje świadczenie w wysokości 1300 zł miesięcznie. Leczy się na nadciśnienie. od lat nadużywa alkoholu. Będąc pod wpływem alkoholu uczestnik postępowania staje się agresywny wszczyna awantury domowe podczas których wypowiada groźby pod adresem żony a także używa względem żony i córki wulgarnych słów. W okresie ostatnich 2 lat funkcjonariusze K. w (...) - krotkic interweniowali w miejscu zamieszkania uczestnika

postępowania. W roku 2011 w rodzinie p. S. została wdrożona procedura tzw. niebieskiej karty. R. S. dwukrotnie (w dniach 12 lipca i 28 lipca 2013) został zatrzymany do wytrzeźwienia. Do chwili obecnej uczestnik postępowania nie leczył się odwykowo ani psychiatrycznie . Uczestnik postępowania R. S. ujawnia cechy zespołu zależności alkoholowej w postaci silnego pragnienia lub poczucia przymusu picia, upośledzenia zdolności kontrolowania zachowań związanych z piciem, zmienionej tolerancji na alkohol , występowania objawów zespołu abstynenckiego, narastającego zaniedbywania alternatywnych przyjemności lub zainteresowań, a także picia alkoholu pomimo wiedzy o jego szkodliwych następstwach dla własnej osoby; objawy te zdaniem biegłych są wskazaniem do podjęcia leczenia odwykowego .

Sąd Rejonowy zważył, że uczestnik postępowania R. S. jest uzależniony od alkoholu i związku z tym swoim zachowaniem powoduje rozkład życia rodzinnego. Dlatego na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982r o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr.35, póź. 230 z 1982r z późn. zm.), orzekł o sposobie leczenia uwzględniając wnioski biegłych , a także negatywne stanowisko uczestnika co do potrzeby podejmowania w jego sytuacji jakiegokolwiek terapii odwykowej. O ustanowieniu kuratora orzekł na podstawie art. 31 ust. 1 powołanej ustawy.

Apelację od postanowienia wniósł uczestnik postępowania R. S. zaskarżając je w całości. Zaskarżonemu postanowieniu uczestnik postępowania zarzucił naruszenie prawa materialnego tj: art. 26 ust. 1 w związku z art. 24 ustawy z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, naruszenie przepisów postępowania art. 224 § 1 i 232 zdanie 2 kpc przez brak dopuszczenia z urzędu dowodu z zeznań świadków E. S. i J. S., co w konsekwencji doprowadziło do nierozpoznania istoty sprawy, art. 233 § 1 kpc przez dokonanie oceny dowodów w sposób nie wszechstronny, art. 328 § 2 kpc przez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, art. 278 § 1 kpc art. 286 kpc przez nieprzeprowadzenie dowodu z opinii sądowej psychologiczno–psychiatrycznej, § 7 ust. 1 pkt 10 Rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie biegłych w przedmiocie uzależnienia od alkoholu z dnia 27 grudnia 2007 r. (Dz.U. Nr 250, póź. 1883) poprzez brak uzasadnienia rozpoznania (diagnozy). Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wniósł o zamianę w całości zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie wniosku, ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania oraz o rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego, w tym kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym, według norm przepisanych i zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Apelujący wniósł ą ponadto - na podstawie art. 382 kpc w zw. z art. 227 i 232 kpc przeprowadzenie dowodu z załączonych do apelacji dokumentów, na okoliczność sytuacji rodzinnej uczestnika postępowania oraz stanu zdrowia uczestnika postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja uczestnika postępowania jest nieuzasadniona.

Nie zachodzi przede wszystkim podstawa do uzupełnienia postępowania dowodowego przeprowadzonego przed Sądem I instancji w zakresie wskazanym w apelacji. Sąd Rejonowy okoliczności wskazane w apelacji ustalił na podstawie innych środków dowodowych, a apelujący zgłaszając przez profesjonalnego pełnomocnika kolejne dowody nie uzasadnił w ramach podstaw wynikających z art. 381 k.p.c. tego, że dotyczą nowych fakty lub, że potrzeba powołania się na nie powstała dopiero w postępowaniu apelacyjnym.

Podstawą ustaleń faktyczny pozostaje zatem materiał dowodowy zgromadzony w przed Sądem Rejonowym, którego ocenę oraz dokonane ustalenia faktyczne Sąd Okręgowy w całości aprobuje uzupełniony w toku postępowania apelacyjnego z karty informacyjnej leczenia szpitalnego uczestnika, ze skierowania do poradni specjalistycznej nefrologicznej, a w szczególności z postanowienia Sądu Okręgowego w Kaliszu w sprawie I C 988/14, z którego wynika, że w małżeństwie uczestnika postępowania doszło do rozkładu pożycia małżeńskiego.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisów postępowania, to należy podkreślić, iż w myśl art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia

zebranego w sprawie materiału. Sąd Rejonowy dokonując tej oceny nie naruszył reguł oznaczonych w powołanym tu unormowaniu, dającym wyraz obowiązywaniu zasady swobodnej oceny dowodów.

Cechą istotną swobodnej oceny dowodów jest ich bezstronna ocena (por. np.

K. P., w: Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz do artykułów 1 - 505¹⁴, pod red. K. P., W. 2006, t. I, s. (...)). Takiej właśnie – tj. bezstronnej oceny – dokonał Sąd I instancji.

Wszechstronne rozważenie zebranego materiału oznacza uwzględnienie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych środków dowodowych, a mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności (por. W. Siedlecki, Realizacja zasady swobodnej oceny dowodów w polskim procesie cywilnym, NP 1966, nr 4, s. 20). Sąd Rejonowy wszechstronnie rozważył zebrany w tej sprawie materiał, którego sposób gromadzenia nie narusza przepisów postępowania dowodowego a to art. 224§1 i art.232 k.p.c. 233 k.p.c., jak i art. 278 i 286 k.p.c. Swoje twierdzenia Sąd I instancji przekonująco i należyście uzasadnił, przez co zarzut naruszenia art. 328 ;2 jest również bezzasadny.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisów postępowania dotyczących udziału w nim biegłych, to należy przypomnieć, że postępowanie o przymusowe leczenie regulowane ustawą z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr.35, póź. 230 z 1982r z późn. zm.), jest postępowaniem odrębnym w stosunku do zwykłego postępowania cywilnego, m.in. dlatego, że wymogiem formalnym wniosku prokuratora jest dołączenie do niego pisemnej opinii psychiatryczno-psychologicznej biegłych sądowych wykonanej przed złożeniem wniosku. Opinia taka, obok wyjaśnień samego zainteresowanego, którego dotyczy, jest głównym źródłem dowodowym. Tylko jej brak jest przedmiotem postępowania dowodowego przed sądem orzekającym, polegającym w tym przypadku na uprzednim umieszczeniu badanego na obserwacji w placówce leczniczej. Nie jest zatem trafny zarzut nieuwzględnienia przez Sąd I instancji wniosku uczestnika zmierzającego do wydania kolejnej opinii lub jej uzupełnienia, skoro jest ona kompletna, zawierająca wnioski merytoryczne co do stanu zdrowia uczestnika oraz zalecenia co do sposobu leczenia. Wobec jednoznacznych wniosków biegłych lekarzy co do stanu uzależnienia uczestnika od alkoholu wywołującego rozkład życia rodzinnego, nie jest uzasadnione przesłuchanie osób bliskich uczestnika co do potrzeby jego leczenia.

Wobec powyższego Sąd Rejonowy wyprowadził z ustaleń faktycznych słuszny wniosek w zakresie zastosowanego art. 26 ust. 1 w. cyt . ustawy, które Sąd Okręgowy aprobuje. Podkreślenia wymaga, że w aktach znajduje się wniosek żony uczestnika o wszczęcie takiego postępowania, w którym przytoczone okoliczności znajdują potwierdzenie zarówno w opinii biegłych, jak i w wyjaśnieniach samego uczestnika, a ponadto sam uczestnik postępowania wskazał na fakt wszczęcia już sprawa o rozwód z powództwa jego żony, co jest konsekwencją utrzymującego się rozkładu pożycia małżeńskiego, na który nie bez wpływu pozostaje uzależnienie uczestnika od alkoholu.

Z powyższych przyczyn, wobec oczywistej bezzasadności podniesionych zarzutów, apelacja uczestnika podlega oddaleniu (art. 385 w zw z art. 13 §2 k.p.c.).